

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8C/241/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7708213089
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:7708213089.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobcu E. B., P.. XX.XX.XXXX, Y. E. XXXX/XX, L., proti žalovanej N. J., P.. XX.XX.XXXX, Y. J. A. XXX, o zaplatenie 3.087,03 eur (93.000,- Sk) s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrh žalovanej na zaplatenie 331,94 eur voči žalobcovi vylučuje na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Michalovce 09.09.2008 domáhal voči žalovanej zaplatenia 93.000,- Sk titulom zmluvy o pôžičke. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe ústnej zmluvy o pôžičke požičal žalovanej (neveste) a jej manželovi (synovi žalobcu) sumu 93.000,- Sk za účelom nákupu strešnej krytiny Gerlach na rodinný dom s. č. XXX postavený na parc. č. XXX, zapísaný v KN na LV č. XXX, k. ú. O. (okres H.). Žalobca vyzval žalovanú listom z 05.08.2008 na zaplatenie 93.000,- Sk podľa § 511 Občianskeho zákonníka. Žalovaná výzvu prevzala 11.08.2008 a tento dlh neuhradila. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Okresný súd Michalovce vydal 24.10.2008 platobný rozkaz č. k. 5 Ro 103/2008-13, ktorý bol v dôsledku podaného odporu žalovanou zrušený. Žalovaná v odpore uviedla, že žalobca jej nepožičal žiadne finančné prostriedky. Na zakúpenie strešnej krytiny si žalovaná spolu s manželom zobrala úver v Slovenskej sporiteľni, a. s. vo Veľkých Kapušanoch. Žalobca ako svokor im chcel pomôcť vybrať firmu a žiadal, aby mu finančné prostriedky zaslali na účet. Finančnú hotovosť 63.000,- Sk žalovaná 13.09.2005 zaslala na účet žalobcu, zvyšok žalovaná s manželom doplatila priamo firme. Zároveň žiadala, aby žalobca zaplatil žalovanej sumu 10.000,- Sk za poškodenie jej mena. Súčasne vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti.

Okresný súd Michalovce postúpil vec Okresnému súdu Piešťany podľa § 105 ods. 2 O.s.p. s poukazom na § 84 O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania na pojednávaní a aj výsluchom prostredníctvom dožiadaného súdu (čo sa týka žalobcu), výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi (najmä výpis z LV č. XXX pre k.ú. O., príjmový pokladničný doklad zo 14.09.2005, výzva na úhradu dlhu,

doklad o vklade sumy 63.000,- Sk na účet vo VÚB, a.s., písomné vyjadrenie žalobcu, originál príjmového dokladu zo 14.09.2005 a z 12.10.2005, faktúry č. 16/05,18/05, ložný list, dodací list, písomné vyhlásenie Z. B., zmluva o poskytnutí flexi-pôžičky, potvrdenie o majiteľovi účtu, podanie žalobcu doručené súdu 10.11.2011, podanie žalobcu doručené súdu 08.02.2013, zápisnica Okresného súdu Humenné zo dňa 27.06.2012, zápisnica z Okresného súdu Humenné zo dňa 02.10.2013, potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 16.06.2008, oznámenie o zmene správy klienta zo dňa 23.05.2008, podací lístok zo dňa 04.06.2008, list Slovenskej sporiteľne, a.s. p. D. B. zo dňa 26.05.2008, list žalobcu Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 04.06.2008, list žalobcu Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 28.05.2008, ako i ostatný obsah spisu). Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Z výsluchu žalovanej vyplýva, že v čase, keď boli s D. B. (synom žalobcu) manželia a bývali v tomto rodinnom dome, potrebovali vymeniť na streche krytinu, nakoľko im zatekalo. Požiadali preto Slovenskú sporiteľňu, a.s. o úver vo výške 70.000,- Sk dňa 26.08.2005. Spočiatku sa žalovaná pokúšala zháňať krytinu sama, ale nakoniec toto vybavil svokor (žalobca). Žalobca im chcel pomôcť, naliehal, že sa o to postará sám. V tom čase sestra vtedajšieho manžela H., ktorá žije vo Švajčiarsku dala manželovi sumu 30.000,- Sk, ktorú chceli použiť tiež na strechu rodinného domu a k tejto sume si zobrali spomínaný úver 70.000,- Sk. Krátko potom, ako sa vybavil v Slovenskej sporiteľni, a.s. úver, požiadala žalobca o zálohu na krytinu. Vzhľadom na túto žiadosť mu žalovaná 13.09.2005 na jeho účet vo VÚB banke zaslala sumu 63.000,- Sk. Následne žalobca zaplatil zálohu za strešnú krytinu. Potom, čo už bola strecha dokončená a bolo treba zaplatiť zvyšok sumy, dala žalovaná svokrovi v hotovosti sumu 37.000,- Sk, z čoho suma 30.000,- Sk bola darovaná sestrou H. vtedajšiemu manželovi. Nie je pravdou, že by žalobca požičal žalovanej sumu 63.000,- Sk. Poukázala na to, že hoci žalobca tvrdí, že jej požičal sumu 63.000,- Sk, žiada vrátiť 93.000,- Sk. Počas doby, čo bola vydatá za syna žalobcu, svokrovi nikdy nemali k dispozícii väčšiu sumu peňazí, vždy im väčšie výdavky platila ich dcéra žijúca vo Švajčiarsku. Žalovaná vzniesla námietku premlčania.

Zo zápisnice Okresného súdu Humenné zo dňa 27.06.2012 - výsluch žalobcu prostredníctvom dožiadaného súdu je zrejmé, že na dome bolo nutné vymeniť strešnú krytinu. Žalobca uviedol, že na vybavenie tohto sa podujala žalovaná. Začiatkom septembra sa s manželkou definitívne dohodli, že synovi a žalovanej poskytnú finančnú výpomoc vo forme pôžičky. Začiatkom septembra im požičali 63.000,- Sk, z toho časť bola z úspor ich dcéry a časť boli ich vlastné úspory. Peniaze mali vrátiť, keď sa im bude dať, a tieto boli odovzdané u nich doma v O.. Žalovaná sa so synom (toho času už nebohý) rozviedla.

Žalobca na pojednávaní pred súdom uviedol, že žalovaná sa do domu „privydala“. Strecha bola v zlom stave a bolo ju treba opraviť. Žalovaná sa pasovala za odborníčku, že to vybaví. Peniaze nemali, preto im žalobca s manželkou 63.000,- Sk požičali, alebo dali s tým, že ona nás dochová. Na dome viazne vecné bremeno, chceli žalovanej a synovi pomôcť. Báli sa však, že peniaze žalovaná minie, 2 mesiace sa nič nedialo, preto zabezpečili opravu strechy cez pána B.. Ten vyúčtoval 93.000,-Sk. Žalobca volal následne žalovanej, že tých 63.000,- Sk treba vrátiť. Žalobca si zobral pôžičku 30.000,- Sk. Zmluva o dielo bola uzavretá medzi žalobcom a pánom B., všetko vybavoval žalobca.

Z výsluchu svedka D. B. (vnuk žalobcu, syn žalovanej) súd zistil, že svedok si vypočul rozhovor cez telefón žalobcu s majiteľom firmy, ktorý robil strechu. Žalobca si s ním dohadoval stretnutie s tým, že sa majú dohodnúť o bloku od strechy. Túto platil žalobca. Svedok bol prítomný pri telefonickom rozhovore, na ich stretnutí prítomný nebol. Okolnosti opravy strechy na rodinnom dome rodičov z roku 2005 mu neboli známe a nevedel z akých prostriedkov bola oprava strechy financovaná.

Zo zápisnice Okresného súdu Humenné zo dňa 02.10.2013 - výsluch svedka - N. B. (manželka žalobcu) prostredníctvom dožiadaného súdu je zrejmé, že výmena strechy bola nutnosťou, nakoľko zatekala. Svedkyňa ďalej uviedla, že na požiadanie žalovanej a syna im poskytli peniaze, pretože im chceli pomôcť. Peniaze im poskytli začiatkom septembra a dohodli sa, že tieto im postupne vrátia, ako budú môcť. Peniaze boli odovzdané u nich doma (u syna). Mali ísť do Poľska nakúpiť krytinu. Žalobca sa

následne so synom a žalovanou dohodli, že všetko zabezpečí firma p. B., ktorý požadoval dopredu po zameraní 93.000,- Sk. Preto bola kontaktovaná žalovaná, aby peniaze vrátila. Tieto peniaze vrátila. Chýbalo ešte 30.000,- Sk, preto žalobca spolu so svedkyňou vzali úver v banke na túto sumu. Finančné prostriedky v sume 63.000,- Sk mal žalobca s manželkou z úspor svojich a z úspor ich dcéry, ktorá súhlasila s použitím peňazí na strechu bratovi. Uviedla, že ide o rodičovský dom svedkyne. Urobili chybu, keď ho titulom kúpnej zmluvy prepísali na žalovanú a syna.

Z LV č. XXX zo 06.09.2008 vyplýva, že žalovaná bola toho času s manželom zapísaná v KN ako bezpodielová spoluvlastníčka okrem iného rodinného domu s. č. XXX postaveného na parc. č. CKN XXX. V časti „C - ťarchy“ je zapísané vecné bremeno doživotného bývania a užívania v prospech žalobcu a jeho manželky.

Z faktúry zo 14.09.2005 č. 16/05 je zrejmé, že žalobcovi bola fakturovaná suma 93.000,- Sk (dodávka strešnej krytiny). Z príjmového dokladu (bez uvedenia čísla) vystaveného podnikateľom podnikajúcim pod obchodným menom Radko Fereta - RASPOL, IČO: 34 974 946 vyplýva, že žalobca Radkovi Feretovi - RASPOL 14.09.2005 uhradil sumu 93.000,- Sk (dodanie strešnej krytiny).

Z faktúry zo 12.10.2005 č. 18/05 vyplýva, že žalobcovi bola fakturovaná suma 22.000,- Sk (výmena strešnej krytiny). Z príjmového dokladu (bez uvedenia čísla) vystaveného podnikateľom podnikajúcim pod obchodným menom Radko Fereta - RASPOL, IČO: 34 974 946 vyplýva, že žalobca 12.10.2005 uhradil sumu 22.000,- Sk (výmena strešnej krytiny).

Z potvrdenia VÚB, a.s. z 13.09.2005 vyplýva, že žalovaná poukázala sumu 63.000,- Sk na účet XXXXXXXXXXX/XXXX.

Z potvrdenia VÚB, a.s. zo 07.09.2005 vyplýva, že majiteľom účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX je žalobca.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a podnikateľom podnikajúcim pod obchodným menom Radko Fereta - RASPOL, IČO: 34 974 946 bola uzavretá zmluva o dielo - dodávka a výmena strešnej krytiny na rodinnom dome s. č. XXX postavený na parc. č. XXX, zapísaný v KN na LV č. XXX, k. ú. O. (okres H.), vtedy vo vlastníctve žalovanej a jej manžela (toho času už nebohý). Na základe toho bola žalobcovi faktúrou zo 14.09.2005 č. 16/05 fakturovaná suma 93.000,- Sk (dodávka strešnej krytiny) a faktúrou zo 12.10.2005 č. 18/05 fakturovaná suma 22.000,- Sk (výmena strešnej krytiny). Obe uvedené sumy uhradil Radkovi Feretovi - RASPOL, IČO: 34 974 946 žalobca, čo vyplýva z príjmových pokladničných dokladov.

Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi vec určenú podľa druhu a dlžník sa zaväzuje vrátiť vec rovnakého druhu.

Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. novembra 1998 sp. zn. 5 Cdo 55/1998, publikovaný v časopise Zo súdnej praxe č. 6/1998, str. 128).

Z citovaného zákonného ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky.

V konaní o vrátenie sumy z titulu zmluvy o pôžičke je na žalobcovi dôkazné bremeno o tom, aby preukázal, že žalovanej túto poskytol ako aj to, že plnenie bolo poskytnuté titulom pôžičky (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 98/2000).

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom jeho tvrdenia, že medzi účastníkmi konania bola ústne uzavretá zmluva o pôžičke na sumu 93.000,- Sk.

Pokiaľ ide o sumu 63.000 Sk, v konaní bolo preukázané, že táto suma bola vložená na účet žalobcu, toto bolo v konaní nesporné. Tvrdenia žalobcu a žalovanej ohľadom pôžičky sa rozchádzajú. Tvrdenie žalobcu podporila iba jeho manželka. Vzhľadom na príbuzenské prepojenie svedkyne so žalobcom, nemohol súd jej výpoveď považovať za smerodajnú v danej veci. Hoci zmluva o pôžičke nevyžaduje písomnú formu, jej existencia uľahčuje veriteľovi procesnú situáciu. To, že žalovaná zaplatila na účet žalobcu sumu 63.000,- Sk, príp. že on zaplatil cenu diela, uzavretie zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania nepreukazuje, ako sa mylne žalobca domnieva. Pre úplnosť súd uvádza, že aj v prípade, že by žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal by ním tvrdenú skutočnosť, že žalovanej a jej synovi požičal sumu 63.000,- Sk, potom je nepochybné, že táto bola vrátená a nárok z titulu pôžičky nie je dôvodný. Čo sa týka sumy 30.000,- Sk, tu treba uviesť, že žalobca ani netvrdil, že túto sumu žalovanej a jej manželovi odovzdal. Nárok žalobcu z titulu zmluvy o pôžičke je vzhľadom na vyššie uvedené nedôvodný.

Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu („iura novit curia“). Súd preto následne posúdil nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie získané vynaložením hodnôt do cudzej nehnuteľnosti.

Pri určení bezdôvodného obohatenia v prípade, že boli vynaložené hodnoty na cudziu nehnuteľnosť, sa totiž musí zohľadniť miesto, kde sa nehnuteľnosť nachádza, účel jej využitia (ak tento investíciou nebol úplne zmenený) a cenová mapa, rovnako pri stanovení jej hodnoty pred rekonštrukciou, ako aj po

nej. Len takto zistený rozdiel potom vyjadruje skutočný bezdôvodne nadobudnutý majetkový prospech (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.2.2008 sp. zn. 2 Cdo 21/2007).

Súd predtým ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku žalobkyne, zaoberal sa otázkou premlčania, ktorú vzniesla na pojednávaní žalovaná. Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Premlčanie je objektívnou skutočnosťou nezávislou na vedomosti veriteľa či dlžníka. Vyžaduje márne uplynutie premlčacej doby stanovenej zákonom spojené s nevykonávaním subjektívneho práva veriteľom. Podľa súčasnej právnej teórie i praxe samotným uplynutím premlčacej doby v spojení s nevykonávaním práva oprávneným subjektom sa na právnom vzťahu dlžníka a veriteľa v zásade nič nemení. Právo veriteľa (aj keď premlčané) naďalej existuje a povinnosť dlžníka splniť dlh naďalej trvá. Subjektívne právo veriteľa zostáva i po márnom uplynutí premlčacej doby vybavené nárokom ako kvalitatívnou zložkou subjektívneho práva zaručujúcou jeho vynutiteľnosť na súde alebo inom príslušnom orgáne, prípadne vynutiteľnosť svojpomocou oprávneného. Márne uplynutie premlčacej doby má za následok vznik oprávnenia pre dlžníka vzniesť pred súdom námietku premlčania a spôsobiť tak zánik nároku. Pokiaľ dlžník námietku premlčania skutočne účinne vznesie, dochádza v okamihu jej vznesenia k zániku nároku. V medziobdobí od okamihu, v ktorom sa právo premlčalo, do okamihu účinne vznesenej námietky premlčania ide o tzv. podmienený nárok, to znamená nárok, ktorý môže na základe námietky premlčania zaniknúť (Eliáš K. a kol. : Občiansky zákoník - Veľký akademický komentár, 1. svazek. Linde Praha, a.s., 2008, str. 415).

Plnením bez právneho dôvodu môžu byť aj investície vynaložené na cudziu vec, ak neexistoval právny dôvod, aby niekto iný než vlastník do veci investoval svoje prostriedky. Vlastníkovi nehnuteľnosti v takom prípade vzniká prospech v rozsahu, v akom sa nehnuteľnosť vykonanou investíciou oproti predchádzajúcemu stavu zhodnotila (nie v rozsahu vynaložených investícií) a to od okamihu, kedy k zhodnoteniu došlo, teda kedy sa majetkový prospech vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty veci, a od tohto okamihu tiež začína plynúť premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 21.01.2003 sp. zn. 25 Cdo 355/2001).

Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

Zo spisu je zrejmé, že za vykonané práce Radko Fereta - RASPOL vyúčtoval 22.000,- Sk. Táto suma za vykonané práce bola uhradená žalobcom 12.10.2005 na základe faktúry vystavenej 12.10.2005 („fakturujeme Vám za výmenu strešnej krytiny“). Z uvedeného je zrejmé, že k zhodnoteniu nehnuteľnosti došlo najneskôr 12.10.2005. Preto objektívna premlčacia doba plynula od 12.10.2005 a uplynula 12.10.2008 (najneskôr). Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, súd má za to, že v danom prípade začiatok plynutia objektívnej a subjektívnej doby je rovnaký. Dvojročná subjektívna premlčacia doba je počítaná od obdobia, keď žalobca do cudzej nehnuteľnosti investoval (porovnaj napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11.04.2013 sp. zn. 9 Co 86/2012). Už 12.10.2005 žalobca totiž vedel, že

zhodnotil cudziu nehnuteľnosť (dom svojho syna a jeho manželky, teda žalovanej) a teda aj to, kto sa na jeho úkor obohatil. Dvojročná subjektívna premlčacia doba preto uplynula najneskôr 12.10.2007. Žaloba bola podaná na súd 09.09.2008, čo je nepochybne po uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

V prípade, ak sa súd v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal. Súd však úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 112 ods. 2 O.s.p., ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

Podľa § 112 ods. 2 O.s.p. súd vylúčil návrh žalovanej na zaplatenie 331,94 eur voči žalobcovi na samostatné konanie. Tu však treba uviesť, že v rámci tohto konania súd zabezpečí súhlas žalobcu so späťvzatím návrhu a následne konanie zastaví.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Tnave.

Proti rozhodnutiu v časti vylúčenia veci na samostatné konanie odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).